

maatte siges at være ikke blot i og for sig ikke korrekt, men desuden af en saadan Beskaffenhed, at det kunde give Anledning til Misbrug. Det forekommer mig, at man fra alle Sider maatte kunne slutte sig til et saadant Forslag, netop fordi det er affattet saaledes, at det er givet, at det kun kan faae Varighed for ganske kort Tid. Her i dette Thing vil man kunne sige til sig selv, at selv om man kunde gaa ind paa at give en saadan midlertidig Finantsbevilling for 14 Dage, kunde der ikke let være Tale om, at man vilde give den for en længere Tid. Det forekommer mig, at man i det andet Thing, i Landsthinget, uden mindste Frygt kunde gaa ind paa en saadan Affattelse, idet man kunde være sikker paa, at det ogsaa kun blev en midlertidig Finantslov for 14 Dage. Man vilde altsaa ikke kunne være ængstelig for, at der skulde skabes noget Præcedens ved en Finantslov af denne Beskaffenhed. Derimod kan jeg ikke finde, at det af den ærede Forslagsstiller stillede Underændringsforslag til det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, er heldigt. Jeg kan mulig forstaa, at man, naar Bemyndigelsen gaar ud paa, at Regjeringen kan afholde de til Statsstyrelsens uforstyrrede Gang fornødne Udgifter, da for at lægge hderligere Eftertryk paa dette Ord „fornødne“ kan sætte Ordet „uomgængelig“ ind foran „fornødne“. Derimod forekommer det mig, at dette Tillægsord „uomgængelig“ ikke er paa sin Plads, naar der er Tale, ikke om fornødne Udgifter til Statsstyrelsens uforstyrrede Gang i Almindelighed, men derimod kun om nødvendige løbende Udgifter, thi man maa vistnok erkjende, at naar der kun er Tale om Afholdelsen af løbende Udgifter, er Indskrænkningen tilstrækkelig stor, naar der kræves, at disse løbende Udgifter skulle være nødvendige. Der er ingen Opfordring til at accentuere det stærkere ved at indskyde Ordet „uomgængelig“ foran „nødvendige“. For Underændringsforslaget vil jeg altsaa ikke kunne stemme, og jeg vil i Dag stemme imod selve det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein). Jeg har tidligere ikke stemt imod et lignende Forslag, men i Dag vil jeg gjøre det, og det er ikke blot, fordi jeg er overbevist om, at Sagen ikke vil kunne bringes i Orden paa Grundlag af dette Forslag, men fordi jeg derved end hderligere vil give tilkjende, at jeg ønsker et Forlig i denne Sag med Landsthinget. Lagtet det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds jo i Dag meget stærkt og i utvetydige Udtryk har tilkjendegivet, at det ingenlunde er Meningen

at fastholde netop den foreslaede Form, men at det er Meningen og Hensigten at tilendebringe en Forhandling og en Forstaaelse med det andet Thing angaaende en midlertidig Lov, maa jeg dog give det ærede Medlem for Alborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) Ret deri, at det næppe er heldigt, at man sender Sagen over i det andet Thing i en Form, som vil blive nærende for den Mistanke, der jo er til Stede i det andet Thing om, at vore Forsøg paa at komme til en Overenskomst ikke ere alvorlig mente. Derfor er det min Opfattelse, at det vilde have været heldigere, om man her havde valgt — jeg havde nær sagt — en hvilken som helst anden Form for den midlertidige Lov end den, man en Gang har vedtaget, og havde sendt den over i det andet Thing. Jeg vil imidlertid forudsætte, at man efter de Udtalelser, som ere komne fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, hverken her eller andetsteds vil misforstaa det, som om der ikke her er god Villie til Stede til en Forhandling. Det forekommer mig, at Udtalelserne ere saa klare, at en Misforstaaelse vanskelig vil kunne finde Sted, og naar man altsaa skulde gjøre gjældende, at den benyttede Form ikke tyder paa gode Hensigter, saa fristes man til at waatte mene, at der ikke er god Villie til Stede. Med nogen god Villie vil det ikke kunne misforstaaes, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds og, som jeg tør sige, hele Folkethinget i dette Øieblik for Alvor ønsker en Forhandling og Forstaaelse om en midlertidig Finantslov. Og Alle maa ønske dette, thi Stillingen er jo virkelig den, at hvis man ikke faar en midlertidig Finantslovbevilling, er der ikke nogen Udsigt til, at man i rette Tid kan faae tilendebragt Forhandlingen om den ordinære Finantslov. Det vil heller ikke kunne siges, at den midlertidige Finantslov her i dette Øieblik benyttes fra Folkethingets Side for at finde et Paastud til at trække Forhandlingerne om den ordentlige Finantslov i Langdrag. Jeg er ikke Medlem af Fællesudvalget og er ikke indviet i, hvad der foregaar der, men Offentligheden skal jo nu om Stunder trænge ind alle Vegne, og der foreligger jo i de offentlige Blade mange Beretninger om, hvad der er passeret, og efter dem at domme maa det jo antages, at der paa begge Sider i Fællesudvalget er gjort Tilbud, som sigte til at komme hinanden nærmere, og at der fra Folkethingets Side er gjort Tilbud, som maa betegnes, jeg vil ikke sige som tilstrækkelige, men dog i alt Fald gaaende videre, end jeg tilstaaer, at jeg selv havde turdet haabe, at man saa snart vilde komme til at gaa fra